

Vivències i raons de dos homenots

Compartir |

autor/a Ricard Chulià **data** Dilluns 14 de juny de 2010 **lectures** 64

Títols: *Ecologia viscuda* i *La vida, el temps, el món: sis dies de conversa amb Joan F. Mira*

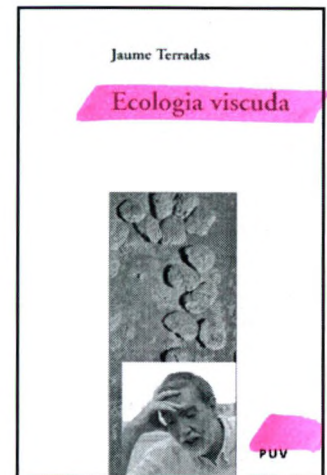
Autors: Jaume Terradas i Pere Antoni Pons

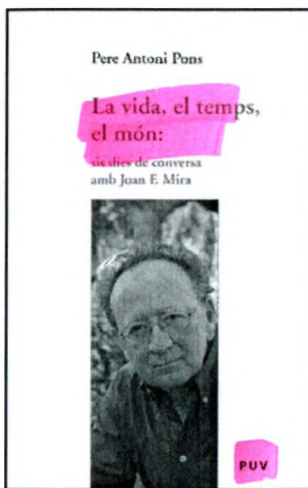
Editorial: Publicacions de la Universitat de València

Jaume Terradas, a banda de ser un eminent biòleg i catedràtic emèrit d'Ecologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, és un dels grans divulgadors de la ciència ecològica a casa nostra. La tasca del "divulgador", precisament, sol ser molt poc agraiïda, tot i que a primer colp d'ull puga semblar el contrari, ja que et fa caminar sempre en la corda fluixa a la recerca d'un complicat punt intermedi entre el que és la solvència científica i la fita que hom s'hi proposa: arribar a un lector no especialitzat. Així doncs, es molt fàcil que la balança es decante cap a un costat o l'altre i, per tant, que l'objectiu fracase, bé siga perquè el text resultant no estiga al nivell científic que hauria de tindre o bé siga perquè es converteix en un galimaties indesxifrable per a un lector de cultura mitjana.

Fet i fet, si ens ho plantejem fredament, quants bons divulgadors de la ciència ens vénen al cap? Però quants realment podríem dir que hi han reeixit? Ben pocs, de segur. Doncs bé, en aquest sentit, podem afirmar que l'obra de Terradas és una bona mostra del que ha de ser -o del que hauria de ser- la divulgació científica. No és poca cosa, llavors.

Ja ho vàrem comprovar en el meravellós llibre que va publicar en el 2006, *Biografia del món*, però és que, en aquest cas, Terradas ha bastit un text encara més deliciós per al lector. I és que Terradas ha volgut posar negre sobre blanc la seua experiència com a ecòleg. En la contraportada ens trobem que es defineix el text com a Bildungsroman, i potser siga una etiqueta que sobte moltíssim veure. Tanmateix, una vegada feta la lectura, ens n'adonem de com era de bona la definició. De la mateix manera que el títol expressa perfectament el sentit de l'obra: *Ecologia viscuda*. No ens trobem lluny d'un autobiografia, però el camí que ens desviem és per a recórrer-lo en direcció a fer entendre la relació que hi ha entre les pròpies idees i els actes vitals.

En la mateixa línia que el text de Terradas però des d'una presentació molt diferent -narració en primera persona adés, llarga entrevista en format de llibre ara-, ens trobem amb la figura de Joan Francesc Mira. El títol triat per Pere Antoni Pons (de qui vàrem ressenyar a DeBat a Bat el debut literari, La felicitat dels dies tristos) ja diu ben clarament els que ens hi trobarem: La vida, el temps, el món. I, sincerament, fa vindre enveja de la fortuna que suposa tindre l'oportunitat de poder gaudir com a periodista de la capacitat de, com resa el subtítol, passar Sis dies de conversa amb Joan F. Mira.

I és per això, potser, que el text se'ns faça curt, molt curt. Pot resultar paradoxal -sis dies de conversa i vora quatre-centes pàgines!-, però la vastitud dels coneixements de Mira és tal que hom sempre desitjaria afegir un bon grapat de preguntes més al final de cada capítol temàtic.

No per això hem de dir que el text siga fallit, ans al contrari, sembla que la sensació provinga d'un fet molt egoista: l'exigència de cadascú de voler espremer la saviesa de Mira a preguntes per tal de poder-se'n amarar.

Ara bé, trobem el Mira antropòleg, polític, traductor, escriptor, etc. i també trobem el Mira que recorda la infantesa al barri de la Torre, que repassa el seu periple d'estudiant als jesuïtes des de València passant pel País Basc i Roma, que ens parla de les beceroles del valencianisme polític al cap i casal... En definitiva, ens trobem davant de dos llibres que són una autèntica joia i, alhora, una autèntica necessitat, perquè escoltar les vivències i les opinions de dos savis com Mira i Terradas és més que un luxe.

http://debatabat.cat/web/read_article.php?article_ID=353&cat_ID=1